

להיות סיבה למזונו, ותכונות גופו ובאריו ראויין לדבר ההוא, כפה הארוך והשוק הארוך לעוף, שהוא צד את הדגים, וכשונ והצפורה החזקה לארי, והקרניים לשור ולאליל, ואשר תוכנן מזונו מן הצמח לא ניתן לו כלפי הצד והטרפה. ועל הדמיון הזה תמצאו מידות בני אדם וגופותם מוכנות לשלוחות ולמלאכות.ומי שמצוין במידותיו וטבעו כוסף אל מלאכה מהמלאכות, ויהיה גופו ראוי לה, ויכול לשבול את טרחה, ייחזר עלייה וישם אותה סיבה להבאת מזונו, ויסבול מתקה ומרירותה, ואל י��וץ כשיימנע ממנו הטרף בקטת העתים, אך יבטיח באלהים, שיספיק לו טרפו כל ימי חייו. ויכוין בטרדת לבו וגופו בסיבה מן הסיבות והסיבוב עליה, לעמוד במצב הבודרא, שציווה האדם להתעסק בסיבות העולם, בעבודת האדמה וחירשתה וזריעתה, כמו שכותב (בראשית ב טו) : ויקח ה' אלהים את האדם ויניחו בגן עדן לעבודה ולשמירה, ולהשתמש בשאר בעלי חיים בתועלותיו ומזונו ובניין המדיניות והכנת המזונות, ולהשתמש בנשים ולבבוק אוטן להרבות הזרע. ויהיה נשכר על כוונתו בהם לאלהים בלבד ומצפונו, בין שיוגמר לו חפזו בין שלא יוגמר לו חפזו, כמו שכותב (תהלים קכח ב) : יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך, ואמרו רבויתינו,

לב טוב

תהיה האצטי למחיתנו. והתאים ה' את מבנה הנוף והאברים של כל מין ומין מבני הרים לנطיה שלהם. למשל, לעוף ^{הנשר החכמת} הצד דגים בראש ה', פה ארוך ושוקיים ארוכות, ולאRIAה הניזון מדרישת חיות, בראש ה' שניים וצפרניים חזקות. ואילו בעלי החיים הניזונים מהצמחיים לא נתן ה' כלפי ציד וטרף.

ובדומה ^{אלא יבתח באליהם} זו תמצאה, שככל אדם מסוגל למקצוע או מסחר ממוים, בהתאם לממדותיו ומבנה גופו.ומי שמצוין במידותיו ובטבעו תשוכה אל מקצוע מסויים, וגופו מתאים אליו, והוא מסוגל לשבול את היגיינה הדרושה למשנו, ייחזר אחרי אותו מקצועי, ויעשה אותו אצטי להשנת מחיתנו, ווועסוק בו ברצון, בין כשהוא מצליח בו ובין כשהוא לא מצליח בו, ולא יטמא בו גם לפעמים אין לו ממנה די פרנסתו, אלא יבטיח באלהים שימצא לו את פרנסתו כל ימי חייו.

וכאשר מחשבותיו וגופו עוסקים באחד מאצטי הفرنسا, או בהשתדלות להשיג אצטי זה, תהיה כוונתו לקיים את מצות הבודרא שציווה לאדם לעסוק באצטים גשמיים לשם עיבוד האדמה, חירשתה וזריעתה, כמו שכותב (בראשית ב טו) : ויקח ה' אלהים את האדם ויניחו בגן עדן לעבודה ולשמירה, ושציווה להשתמש בשאר בעלי החיים ^{שה} לצרכיו ותזונתו ולבניית מדיניות והכנת מזון, ושציווה לשאת אשה כדי להולד בנים. — וכשהוא מכובן בדברים אלה לשם שמים, הוא יקבל שכר על זה, בין אם הוציא את שאיפתו לפועל, ובין אם לא הוציא את שאפירתו לפועל, כמו שכותב (תהלים קכח ב) : יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב

פתחי לב

נה) ושציווה להשתמש בשאר בעלי החיים וכו' ומלאו את הארץ וככשוה ורדו בדגות הים ולשאת אשה, כמו שנאמר (בראשית א כה) : ובעוף השמים ובכל החיה הרומשת על הארץ. ויברע אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו